

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato:
Kontor: Færdsels- og våben-
kontoret
Sagsbeh: Vibeke Dyssemark
Knudsen
Sagsnr.: 2007-150-0385
Dok.: VDK40423

Besvarelse af spørgsmål nr. 240 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 17. februar 2007 fra Jan Møller, Gentofte, vedrørende private parkeringsselskaber, jf. alm. del - bilag 394.”

Svar:

Det fremgår af Jan Møllers henvendelse af 17. februar 2007, at han er utilfreds med det private parkeringsselskab EuroParks skiltning og indretning af parkeringsområder. Endvidere kritiseres selskabets sagsbehandling i forbindelse med inddrivelse af pålagte kontrolafgifter.

Jan Møller foreslår på den baggrund tre betingelser, som skal gælde for private parkeringsselskaber. For det første skal der være en klar og tydelig skiltning af reglerne, der kan læses på mindst 10 meters afstand, for det andet skal parkeringsbåse være ordentligt afstribede, og for det tredje skal selskabet være tilsluttet et uvildigt ankenævn for parkeringsafgifter, hvortil borgere kan klage for et gebyr på 5-700 kr.

Justitsministeriet kan oplyse, at etablering af parkeringsrestriktioner og udførelse af parkeringskontrol på en privat parkeringsplads er et rent privatretligt anliggende.

Ejeren af et privat område kan således som udgangspunkt selv beslutte, om der skal etableres færdselsregulerende foranstaltninger, herunder fast-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

sættes regler om parkering og standsning af køretøjer, dog med respekt af eventuelle privatretlige begrænsninger, f.eks. rettigheder, der er tinglyst på ejendommen.

En person, der har etableret en parkeringsplads på sin ejendom, vil endvidere som led i sin almindelige rådighed over ejendommen kunne fastsætte vilkår for benyttelsen af parkeringspladsen, herunder bestemmelser om parkeringstid og -afgifter. Der vil endvidere kunne fastsættes en afgift for overtrædelse af de pågældende vilkår for parkering.

Når en bilist parkerer på privat område, accepterer bilisten som udgangspunkt rimelige parkeringsrestriktioner og -vilkår, der fremgår af skiltningen på det pågældende sted. Det beror herefter på en aftaleretlig fortolkning og vurdering af parkeringsvilkårene og skiltningens beskaffenhed, om det i et konkret tilfælde vil være berettiget at opkræve en parkeringsafgift.

Inddrivelse af en privat parkeringsafgift kan alene ske ved fogedretten og forudsætter enten en dom eller et forlig mellem parterne, jf. retsplejelovens § 478, stk. 1. Hvis en bilist bestrider berettigelsen af en pålagt parkeringsafgift og som følge heraf ikke betaler afgiften, må den, der vil følge kravet, derfor anlægge civilt søgsmål ved domstolene.

Da inddrivelse af en privatretlig pålagt parkeringsafgift således kræver, at der opnås dom eller forlig med de retssikkerhedsgarantier, dette indebærer for den pågældende bilist, finder Justitsministeriet ikke, at der er grundlag for at oprette særlige klageorganer til behandling af klager over sådanne parkeringsafgifter.

Justitsministeriet finder heller ikke anledning til at tage initiativ til en nærmere lovregulering om skiltning og indretning af private parkeringspladser. Privatretlige aftaler om parkering bør efter ministeriets opfattelse fortsat vurderes efter de almindelige aftaleretlige regler.